

**R.P. Leonardii Lessii E Societate Iesu Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Hvmanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censvris.
Prælectiones Theologicæ Posthvmæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Vtrum habitus siue bonus, siue malus & auxilium præueniens
augeat voluntarium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](#)

cipio intrinseco, ut ibidem ait. Denique, si voluntarium accipiatur pro eo quod pendet ex conatu voluntatis, abstrahendo à libero & necessario, à spontaneo & invito; sic concupiscentia auget voluntarium; quia auget voluntatis conatum & perfectionem intensiuam actus; facit enim ut voluntas magno conatu feratur in opus; ut patet in ijs qui ex concupiscentia peccant.

DVBIVM III.

Vtrum habitus siue bonus siue malus, & auxiliu[m] praeueniens augeat voluntarium?

Respondeo, & Dico Primo; Augent voluntarium iuxta tertium modum: quia faciunt ut voluntas maiore conatu operetur, & ut actus sit intensior: afterunt enim facultatem operandi, & quedam veluti impetum.

Dico Secundo; Non tamen augent rationem spontanei; nisi quatenus impediunt passiones, que minuant spontaneum in voluntate.

Prior pars patet; Quia voluntas his imbuta, & incitata, conatur minus ex se operari, quam si illa abesset.

Alter pars patet; Quia habitus virtutum, & auxilium diuinum impediunt passiones, que rationem perturbant, & opus minus spontaneum efficiunt.

Dico Tertio; Hęc tamen physicę loquendo, minuant libertatem; non tamen eam minuant secundum estimacionem moralem.

Prior pars probatur; Quia habitus & auxilium praeueniens inclinant voluntatem in unam partem per modum naturae; quia sunt principia ad unam partem naturaliter determinata. Similiter determinant quodammodo iudicium rationis ad unam partem approbadę. Habitus enim prauus excusat rationem, occultans malum quod in opere lateret, & rem delectabilem faciens magis apparere delectabilem, quam reuerarit. Habitus autem bonus, facit ut honestas operis appareat ilustrius.

Altera pars, nēmpe quod secundum estimacionem moralē non minuant libertatem, ac proinde neque meritum vel demeritum. Probatur: quia cum habitus sit procreatus ex actibus liberis, tota inclinatio habitus voluntati est libera & voluntaria. Similiter inclinatio auxilij praeuenientis, cō quod hoc auxilium à voluntate desideretur; vel certe quia in potestate hominis est ei non consentire. Hinc sequitur, omnino libram censeri actionem, que ex habitu & auxilio praeueniente sequitur.

Adverte tamen, Si contracta praua consuetudine seu habitu, hominem peniteat illius, ea propensiō censetur in posterum inuoluntaria. Unde motus ex ea interdum subortentes, non censentur voluntarij aut liberi: quare nec imputabuntur ad culpam; sicut neque motus primi. Quod si non intercesserit penitentia, inclinatio illa habitus praui manebit voluntaria, & consequenter motus ex ea suborti.

*Si hominē
peniteat,
propensiō
ex habitu
sit inuolu-
taria.*

ARTICVLVS VIII.

*Vtrum ignorantia causet in-
voluntarium?*

Prima Conclusio. Ignorantia Antecedens causat inuoluntarium simpliciter.

Secunda Conclusio. Ignorantia Consequens causat voluntarium simpliciter; inuoluntarium secundum quid.

Tertia Conclusio. Ignorantia Concomitans neque voluntarium neq; inuoluntarii causat; sed solum non voluntarium.

Circa diuisionem Ignorantiae in Antecedentem, Comitantem & Consequentem: Notandum Primo, Omnen Ignorantiam, Comitantem esse, vel Antecedentem, vel Consequente. Si enim sit omnia inculpabilis, est Antecedens; si autem sit culpabilis, est Consequens. Vnde non ponitur tamquam tertium membrum; sed tamquam distinctus quidam modus, quo ignorantia se habet respectu operis. Nam potest ignorantia se habere ad opus externum, vel tamquam causa, siue sit antecedens siue consequens; & potest se habere concomitante, siue sit antecedens siue consequens.

Itaque insinuantur hęc duę diuisiones ignorantiae: altera, respectu voluntatis, & sic ignorantia alia est antecedens, alia consequens. Antecedens dicitur que voluntatem omnem, que circa ipsam fit, antecedit: vnde non est voluntaria. Consequens dicitur, que aliquo modo à voluntate pendet: vnde est voluntaria.

Altera respectu operis: sic ignorantia, alia est causa operis, siue sit antecedens siue consequens; alia non est causa, sed comitantur se habet ad opus; siue sit antecedens siue consequens. Nulla operis, autem est ignorantia que consequens sit respectu operis; quia opere facta non restat aliqua ignorantia, que sit operis effectus, prater eam que est consequens respectu voluntatis.

Clarius locutus fuisse D. Thomas, si ignorantiam Antecedentem, vocasset non voluntariam; Consequente, voluntariam.

Not. Secundo, Ignorantia Consequente seu Voluntariam, esse triplicem: Alia enim est directe voluntaria; vt, cum quis vult expresse nescire, vt liberiū peccet. Hęc dicitur affectata. Talis est eorum, de quibus Iob 21. Qui dixerunt Deo, recede à nobis, scientiam viarum tuarum nolumus. Et Psalm. 35. Noluit intelligere, vt bene ageret. Alia est voluntaria indirecta; nēmpe que non est in se volita: sed censetur volita in negligentia & omissione discendi: que negligentia si magna sit, ignorantia dicetur crassa: qualis plerumque est eorum, qui ignorant articulos fidei, & peccata contra Decalogum. Si vero negligentia sit parua, tamen culpabilis, erit ignorantia leuis, que etiam vincibilis proprię vocari solet. Talis est, cū res est cogniti difficultis, & adhibita est aliqua diligentia ad eam cognoscendam; sed non tanta, quantum oportebat. Atq; hęc omnia intelligenda sunt de ignorantia earum rerum, quas scire tenemur: aliarum enim rerum ignorantia, non pertinet ad hanc materiam. His positis est.

DVBI-